

PUKLASTY (1) *ai*

a jasne.

sg m A puklasty. ◇ [n N puklast(e). ◇ G puklast(e)go.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

1. [*Wypukły, baniasty; umbilicatus Cn: A rzeźbanie pod kráiem obchodziło ie dziefiacją łokci obtaczáiąc ono morze [tj. zbiornik na wodę do rytualnego obmywania się w świątyni Salomona]. Dwa rzędy rzeźbania pukłátego [sculpturarum striatarum] ná nim były wylane. Leop 1577 3.Reg 7/24 (Linde).]*

2. *Mający wypukłe metalowe ozdoby: [Zwierciadło puklaste, stuczone InwMieszcz 1584 nr 252, 1576 nr 209.]*

Wyrażenie: »pas puklasty«: A Zochnie dárny Gdańki pás pukłáfty KlonFlis H4v.

Cf [PUKLISTRY], PUKLOWANY, [PUKLOWASTY], [PUKLOWY]

AĆ